

зърно, и да е понещастенъ отъ червейтъ? Трѣбва да отмахвамы отъ нась тъзи грозна мысъль; съ неї повреждамы божиѧтъ любовь, който е баща на всички-тѣ хора.

Кой е този баща, дѣто са негрижи за завръщаніе-то на синъ-тъ си що са е отдалечилъ отъ него? Коя е тъзи майка дето ѹж неболи сърцето за чеда-та ѹ? Птицитѣ цетоплѣйтѣ ли съ собственинитѣ си крилѣ птиченцата-та си? А Богъ, който е отъ нашите бащи подобъръ отецъ, и който на помнога обича отъ наши-тѣ майки, може ли да са не грыжи за нась? Твърде малко познаватъ Бога, кои-то мыслятъ тѣй за него! — Той ще доди казватъ тѣ като най-строгъ сѫдія, ще иска отговоръ отъ нась за дѣлата ни. Това е истинна. Той ще доди като сѫдія, но и не ѵе да сѫди тѣй както сѫдѣйтѣ земнитѣ сѫдници, кои-то сѫ подчинени на страсти-тѣ си, и кои-то силомъ дырѣйтѣ погрѣшка тамъ, гдѣто ѹж нема; тѣмъ е пріятно да гледатъ страждущитѣ и въ него наиѣрватъ